

מועד קטן יד
sina1.org.il

מה אסור?

הרי זה לצורך המועד ואינו טירחיה
(שיעשו לפני)
כדי שלא יכנסו מנוולים לרגל
(שיעשו לפני)

תשובה
לא מגלחים ומספרים בשבועות שלהם
(מלבד ביום ששי)
מהסיבה ה"ל

במשנה

מי שלא יכל לפני
להתגלח
גם נזיר (שסיים)
או טמאומתחיל מחדש)
ומצורע (שסיים ונטהר)

עוד היתרים לכבס
1. זבים וזבות ונדות ויולדות (שמלכלכים בגדיהם)
2. מי שנטהר מטומאה שגם בגדו נטמא יכול לכבס בגדו לפני טבילתו
שלא יהיה חציצה

שואל ר' זירא
מה לגבי אונס אחר
שנאבד לו משהו
לפני החג וטרוד בלחפשו
(וכן שאר אונס ממון?)

האם התירו בכל אונס
או שהתירו רק באונס
שמוכח מילתא?
(שאישים יודעים שהיה אונס
ולא יבואו לזלזל)
? **תתם אדם שאיבד - ודאי אסור** (כי לא אמשים לא יודעים)
אבל לגבי אונס - כמו ספר. שהרבים באים אליו
בערב החג להתספר
וידועים שהוא מחפש אבידה
אולי בזה מותר?
בתיקו

המקרים בהם מותר

בגמרא

הבא ממדינת הים מותר
גמרא
ההיתר לכבס תלוי אם מותר היה לו לצאת לחו"ל

לחכמים מותר לצאת ולכן מסתפר אם חוזר במועד

לר"י אסור לצאת ולכן לא מסתפר אם חוזר במועד

רבא צמצום המחלוקת:

לשונן (לטייל) לכ"ע אסור

מתניבי רבי נראים דברי ר"י (שאסור) - כשיצא שלא ברשות ודברי חכמים (שמוותר) - כשיצא ברשות

ולפי רבא דברי רבי קשים הרי ביצא ברשות או ללא חשון גם הם מסכימים שמותר/אסור אז מה זה "נראין דברי... נראין דברי..."

תשובה רבי לא התכוון לומר את דעת עצמו אלא התכוון לומר בדיק את מה שאמר רבא

שבישט נראין דברי ר"י לרבנן (שמודים שאסור)
ולפרנסה נראין דברי רבנן לר"י שמותר
וכל המחלוקת בלהרוויח

שמואל תיבוק שנוי לפני חול המועד
האם מותר לספר בחול המועד?

ראיית רב פנחס שמותר
גם ברייתא
גם לאבל אסור לגלח מותר לאבל

ומדיין רב פנחס - גם ההפך נכון
גם לא הותר לאבל

ולפי"ז, אם בנין שהמשנה אסרה לקטן לגלח במועד, אז היא גם אסרה לקטן לגלח באבלות, והרי לא יתכן לקטן אין אבלות

אלא חייבים לומר שרקטן בכל מקרה מותר לגלח במועד ובכל מקרה מותר לו לגלח באבלות (כי אין לו אבלות)

דוחה רב אשי את הראיה הדיוק לא מוכרח כלומר אמנם אלו שרותו במשנה הותרו באבל אבל זה לא אומר גם את ההפך שאלו שלא הותרו במשנה לא הותרו באבל

ולכן יתכן שקטן שנוי לפני אסור במועד ואילו באבלות - מותר (כי אין לו אבלות)

אין אבלות ברגל

העשה של רבים "ושמחת בחגך" דוחה את העשה של היחיד של האבלות (ואז אבל עד הרגל ומסיים) ובין אם נפטר תוך כדי הרגל (שאז נדחה לאחר הרגל)

האם יש אבלות ברגל, וצרת ברגל?

אפילו ששם נידוי זה לכאורה של יחיד אולי נידוי זה חומר מאבלות (ונורג גם ברגל)

האם יש מנהגי נידוי ברגל? (למשל האיסור לכבס ולהתספר)

האם יש מנהגי צער המצורע ברגל? פריעת שער, לא מכבס

אביי משנתנו שהנזיר ומצורע מגלחים במועד לטהרתו
מקור
רבא ברייתא שגם לכהן גדול שדיני מצורע אפילו שכה"ג נחשב במועד (שהרי אין לו אבלות) (מקריב אונס) כמו שבמועד אין אבלות

משמע שעד אז לא התגלח כי היה מצורע
אביי משנתנו
מחשע שעד אז לא התגלח (אין מצורע ברגל) **גם לפני כן התגלח** (דחיה)

ולא מבעיא קאמר (עד אז ודאי שלא התגלח) אך כשנטהר - היים חושבים אולי לגזור שלא יגלה לטהרתו במועד (שמה בכונה מצורעים יחכו לחול המועד)

רב יוסף דוחה את הראיה כן מוציאים להודי במועד (אחרת - זה עינו דין) אלא דנים, אולם, ואז מוציאים להורג

הראיה דנים גם דיני נפשות והרי לא מוציאים להורג במועד כי אז לא יאכלו

דוחה אביי אולי רק מעינים בדין (ויוצא שלא מנדים)

והרי אם דנים ואם בעל דין לא משלם מנדים במועד (ומנדים מיד, בחול המועד)

ברייטא דנים דיני נפשות מכות וממונות במועד

משנתנו "ומנודה שהתירו לו חכמים" ואביי מבין שתמיד למנודה מתירים במועד

אך דוחה הגמרא הכונה למנודה שסיימו לו את הנידוי במועד אך לפני כן - כן נהג נידוי במועד את מנהגי הנידוי